

A német ujságírók Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) A német birodalom sajtójának képviselői, magyarországi körútjukban, csütörtökön délután Szegedre érkeztek és megtekintették az Alföld legnagyobb városát, a magyarságnak metropolisát. A város hatósága, a szegedi sajtó és a társadalom vezető emberei szeretettel fogadták nagy német szövetségeseink nyilvánosságának illusztris képviselőit, akik Szegedről valószínűleg a legjobb impressziókat viszik magukkal vissza országukba. A magyar katonák csodás hősiességét és a magyar nemzetnek bajtársi hűségét hatalmas német szövetségeseink ismeri a harcukról, ahol a magyar honvéd az első sorokban küzd együtt a németekkel. A német ujságírók révén most Németország meggyőződést szerez a dolgozó Magyarország állapotáról, intézményeiről, műveltségének fejlettségéről és arról a haladásról, amely a kulturnemzetek között tisztas helyet biztosít számára. Bizunk abban, hogy a német ujságírók a nagy német lapok hasábjain meglepedéssel és elismeréssel számolhatnak majd be azokról a tapasztalatokról, amelyeket magyarországi körútjuk alkalmával szereztek és reméljük, hogy szegedi látogatásuk megerősíti őket abban a kedvező véleményben, hogy Németország a magyarságban méltó szövetségtársra talált, amely megérdemli, hogy a háború után az eddigénél nagyobb méltánylással részesüljön.

A német ujságírók szegedi látogatásáról az alábbi tudósításunk számol be:

Délután három órára dr. Somogyi Szilveszter polgármester a fogadó-bizottságot a városháza dísztermébe rövid tanácskozássra hívta össze. A tanácskozáson megjelentek: dr. Szalay József főkapitány, Taschler Endre főjegyző, Kocor János, Balogh Károly, tanácsnokok, dr. Thuróczy Mihály főügyész, Prelog József városi gimnáziumi igazgató, Striegl F. József és Deák Dezső, a Délmagyarország munkatársai, Hauser R. Sándor, Römer Péter, Donavell János, Aczél Géza, Szász Ernő, Pálfi Dániel és Endrényi Imre.

A tanácskozáson a polgármester újból ismertette a német ujságírók szegedi látogatásának programját, majd a fogadó-bizottság hosszú kocsisorban és részben autókon az állomásra hajtatott. A közönség nagy érdeklődéssel kísérte az impozáns felvonulást.

(Az állomáson.)

A fogadó-bizottság négy óra tájban érkezett a Szeged-állomásra, tehát husz perccel előbb, mint ahogy a német vendégek érkezését jelezték. A fogadó-bizottság mégis elkészt, mert a német ujságírók Mezőhegyesről külön vonaton és nem a menetrend szerinti időben érkeztek meg. A német ujságírók a fogadó-bizottságra való várakozást az állomáson levő betegnyugvó-állomás megtekintésével töltötték el.

A fogadó-bizottság, élén dr. Somogyi Szilveszter polgármesterrel azonnal a peronra vonult, ahol a már ott várakozó német ujságírókat lelkes éljénzéssel fogadták. A Szegedre érkezett német ujságírók névsora a következő: Branca, Berlin, (Norddeutsche Allgemeine Zeitung), Bachmeister (Elberfeld) (Bergisch-Märkische Zeitung), Bittrich Freiburg i. Br. (Freiburger Zeitung), Brandt,

Berlin, (Wirtschaftszeitung der Zentralmächte), dr. Bahr, Berlin, (Verschiedene Blätter), dr. Wort, Magdeburg (Magdeburg), Eiffe, Berlin, Helmont, Bremen (Weseler Zeitung), Hussong, Berlin, (Tägliche Rundschau), Knatz, Berlin, (Vossische Zeitung), Wyneken, Königsberg, Lauer, Braunschweig (Neueste Nachrichten), dr. Marquardt, Berlin, (Schwäbische Merkur), Meixner, München, (München Augsburger Abendzeitung), Mielke, Hallensee, (Reichsbote), Müller-Münster, Steglitz, Neumann, Berlin (Lokal-Anzeiger), Nordhauser, Berlin, (Deutsche Tageszeitung) Ripke, Hallensee (Der Panther, Daheim, Rheinisch-westfälische Zeitung), dr. Sonnenschein, M. Cladbach (Kölnische Volkszeitung), Professor Sohnrey, Berlin (Das Land usw.), Schroeter, Berlin (Kreutz-Zeitung), Tottenborn, Graudenz (Der Gesellige), dr. Tugendhaft, Breslau, (Breslauer General-Anzeiger), Frl. Wienand, (Essener Volkszeitung), Professor Wolf, Dresden, (Dresdener Neueste Nachrichten). A német vendégekkel együtt Szegedre érkeztek Herczeg Ferenc az illusztris író, aki Aradon csatlakozott a vendégekhez; Pogány Mihály és Kraushaar Károly temesvári szerkesztők és Fay Ferenc törvényhatósági bizottsági tag. A kölcsönös bemutatkozások után a német vendégek a fogadó-bizottság egy-egy tagjának társaságában kocsira ültek. A Boldogasszony-sugárutnak a városba vezető útvonálán magyar, német lobogók és Szeged város zászlói lengtek. A menet a Boldogasszony-sugáruton, Tisza Lajos-köruton, Takaréktár-utcán, a Széchenyi-téren és a Deák Ferenc-utcán át a Kulturpalotához hajtatott.

(A kulturpalotában.)

A kulturpalota bejáratánál dr. Somogyi Szilveszter a következő magyar beszéddel üdvözölte a német vendégeket:

— Mélyen tisztelt Uraim! Szívem mélyéből üdvözlöm Szeged város közönsége nevében a nagy német birodalom sajtójának, nyilvánosságának képviselőit abból az alkalmából, hogy magyarországi körútjukban Szegedet, az Alföld legnagyobb városát látogatásukkal szerencsétlenül szívesek voltak.

— Majd németül folytatta: Szívem óhajtom, hogy érezzék magukat minálunk olyan jól, mint amilyen szívesen mi fogadjuk Önöket. (Lelkes hoch! és éljen! felkiáltások.)

Ezután a német vendégeknek Prelog József városi gimnáziumi igazgató tolmácsolta a város meghívását a Kass-Vigadóban tartandó vacsorára, majd Tömörkény István, a Somogyi-könyvtár igazgatójának meghívására a társaság a Kulturpalotába lépett be, amelynek előcsarnokában rögtönzött kiállítás volt szegedi speciálításokból. A német vendégek élénk érdeklődéssel hallgatták a felvilágosításokat a kiállított cikkekről, a híres szegedi paprikáról és tarhonyáról és a gyékénykosarak készítése módjáról. A kiállítás megtekintése után a német vendégek a könyvtárhelyiségbe mentek, ahol a vendégek könyvbe beírták neveiket. A német ujságírók elismeréssel nyilatkoztak Szegednek erről a kiváló kulturintézményéről.

(Ünnepség a fahonvédnél.)

Ezután a német hírlapírók a városi hatóság képviselőivel a kulturpalotából előbb az

állami gyermekmenhelyre mentek, ahol dr. Turcsányi Imre igazgató-főorvos fogadta a vendégeket, akik az egész intézetet megtekintették. Majd a Magyar Kender és Lenipar részvénytársaság ujszegedi telepét nézték meg, Szász Ernő igazgató kalauzálása mellett. A vendégek egy másik csoportja a Back-malomba ment, ahol Aczél Géza vezérigazgató ismertette meg velük a malom üzemét és a telepet. A kenderfonógyárba már nem látogattak el a német hírlapírók, az idő rövidsége miatt.

Este 7 órakor a Széchenyi-téren, a fahonvédnél lélegemelő ünnepségen vettek részt a vendégek. Lovag Worzsikowszky Károlyné megleghangu beszéddel üdvözölte az ujságírókat, a szegedi cigányzenekarok pedig eljátszották a Wacht am Rheint és a Rákóczy-indulót. A német ujságírók a zenével együtt énekelték a Wacht am Rheint, aztán lelkesen kiáltozták:

— Hoch Ungarn! Hoch Deutschland! Hoch Ferenc József!

Bachmeister német birodalmi képviselő az üdvözlésre való válaszában, örömeinek adott kifejezést, hogy a magyar asszonyok milyen lelkesedéssel fogadják őket; elviszik ennek a hírét a hazájukba és legkedvesebb emléküik lesz mindig a megható, egyszerű ünnepség. Ezután a vendégek szöveget vettek a fahonvédbe és beírták nevüket a könyvbe. Köszönettel vették a részükre készített emléklapokat és az egybesereglett közönség lelkes éljénzése közben távoztak.

(A bankett.)

A város hatósága a német vendégek tiszteletére a Kass-Vigadóban bankettet rendezett, amelyet a kávéháznak a Stefánia-parkra néző terrasán tartottak meg. A díszesen felterített hosszú asztalnál a német ujságírók és a fogadó-bizottság tagjai foglaltak helyet. A német vendégeket a hatóság kedves és izléselesen összeállított ajándékkal lepte meg. Minden vendég egy kis, nemzeti színű szallagokkal átfont szatyorban paprikát, tarhonyát és szappant kapott emlékül és Szeged város nevezetességeinek német nyelvű ismertetését. Este fél kilenckor megkezdődött a vacsora.

Az első felköszöntőt dr. Somogyi Szilveszter polgármester tartotta magyar nyelven, aki a következőket mondotta:

— Mélyen tisztelt Uraim! Most, amidőn a magyar nemzet a német néppel válllvetve küzd az ellenség legádázabb támadásai ellen és a véres háború elérkezett a krízishez: kétszeres jelentősége van annak, hogy a nagy német nemzet nyilvánosságának képviselői eljöttek Magyarországra. Az egyik jelentősége e látogatásnak az, hogy Németország küldöttjei meggyőződhetnek arról, hogy a magyar nemzet nemcsak harcolni tud, hanem a kulturmunkából is kivette a maga részét, a másik jelentősége abban nyilvánul meg, hogy ellenségeink ezáltal is látják, hogy a magyar nemzet teljes egyetértésben és a legnagyobb barátságban él Németországgal. (Folytatta németül.) Üdvözlöm a nagy német nemzet nyilvánosságának képviselőit. Éljen Németország! Éljen a német nép! (Lelkes taps és éljénzés.)

A polgármester üdvözlő szavai után a cigányzenekar a Wacht am Rheint, majd a Himnuszt játszotta, amelyet a bankett részt-